

Mydlice lékařská

Saponaria officinalis

České i latinské pojmenování připomíná dávné využití mydlice: její kořen se kdysi používal podobně jako mýdlo. Ostatně, říkalo se jí také mýdlové kořínky a kočičí mýdlo. Schopnost odstraňovat nečistoty jí dávají saponiny, kterých obsahuje značné množství. Mydlice se však uplatňovala také jako léčivá rostlina. Čaj připravený z nati mírnil

*Pro celou čeleď
hvozdíkovitých jsou
typické pětičetné
květy.*

choroby dýchacích cest, jako kašel, léčitelé ji však předepisovali také při onemocněních kůže nebo revmatických potížích.

VÝSKYT Ve střední a jižní Evropě, hojně; vlhké břehy, šterkové nappaveniny, lužní lesy, paseky, ploty a křoviny, rumišťe, okraje cest; na kyprých, vlhkých písčitých nebo šterkovitých půdách.

VZRŮST Výška 30–70 cm; vzpřímený růst.

POPIS Růžovočervené až téměř bílé květy o průměru až 3 cm, 5 korunních lístků s dvoucípou pakorunkou, kalich srostlý v úzkou, přibližně 2 cm dlouhou trubku; květy uspořádány v koncovém, mnohokvětém vidlanu; listy vstřičné, čárkovité až kopinaté, špičaté, trojžilné, až 10 cm dlouhé; lodyha v horní části větvená, jemně sametově chlupatá, načervenalá; plodem je vejcovitá tobolka s jednou přehrádkou, semena roznáší vítr nebo živočichové.

Typické znaky

Mydlice lékařská výrazně voní. Láká tak noční motýly, kteří ji opylují. Jen motýli totiž mají dost dlouhé sosáky na to, aby dosáhli až na dno hluboké květní trubky.

DOBA KVETENÍ

L	Ú	B	D	K	Č	Č	S	Z	Ř	L	P
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---